

## SXEDIO.GN5

**10.1.1955:** ΣΤΙΣ ΠΑΡΑΜΟΝΕΣ ΤΗΣ ΕΝΑΡΞΗΣ ΤΟΥ ΕΝΟΠΛΟΥ ΑΓΩΝΑ Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΜΑΚΑΡΙΟΣ Γ ΤΟΝΙΖΕΙ ΟΤΙ ΔΕΝ ΘΑ ΥΠΑΡΞΕΙ ΣΥΝΘΗΚΟΛΟΓΗΣΗ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΤΑΚΤΗΤΗ

Ο Αρχιεπίσκοπος επέστρεψε στην Κύπρο- μέσω Αθηνών- μετά την ολοκλήρωση της πρώτης συζήτησης στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ της ελληνικής προσφυγής για το Κυπριακό, στις **10 Ιανουαρίου 1955**.

Στο αεροδρόμιο Λευκωσίας η υποδοχή που του επιφυλάχθηκε ήταν άνευ προηγουμένου.

Το αυτοκίνητο που τον μετέφερε συνόδευσαν πλήθη λαού σε **500** αυτοκίνητα, μέχρι τον Καθεδρικό ναό Αγίου Ιωάννου, παρά την Αρχιεπισκοπή.

Η Πλατεία της Αρχιεπισκοπής ήταν κατάμεστη από κόσμο με επικεφαλής την Ιερά Σύνοδο. Μετά από σύντομη δέηση το Μακάριο προσφώνησε ο Μητροπολίτης Κερύνειας Κυπριανός, ο οποίος είπε:

" Ο λαός παρέμεινε και ίσταται άκαμπτος επί των αγωνιστικών επάλξεων, διεκδικώντας απτοήτως το αναφαίρετον δικαίωμα της ελευθερίας, εις μάτην δ' εκοπίασε και πάλιν ο ξένος κυρίαρχος, διότι ανεξαρτήτως του ότι και η δυσμενεστέρα απόφασις του ΟΗΕ κατ' ουδέν θα ηδύνατο να κλονίση την θέλησιν του Κυπριακού λαού προς ανάκτησιν της ελευθερίας του, τα πράγματα μαρτυρούσιν αδιαψεύστως ότι εκ της προ της διεθνούς ταύτης αμφικτυονίας μάχης, η μήτηρ Ελλάς και η θυγάτηρ Κύπρος εξήλθον όλως άτρωτοι.

Ουδένα νεκρόν, ουδένα τραυματίαν και ουδένα αιχμάλωτον απωλέσαμεν εν τη διεξαχθείση μάχη. Αντιθέτως απεκομίσαμεν οφέλη εφελκύσαντες μεν την ειλικρινή συμπάθειαν και θερμήν συμπαράστασιν πλήθους εθνών καταστήσαντες δε διεθνώς γνωστόν το ζήτημά μας, όπερ εκκρεμεί ήδη ενώπιον του ΟΗΕ.

Εν όψει του σημαντικού τούτου κέρδους και της ηθικής ταύτης νίκης αθρόος συνέρρευσεν εν τω ιερώ τούτω χώρω σήμερον εκ των περάτων της Νήσου ο λαός ίνα αναπέμψη μεν ευχαριστήρια προς τον Πανάγαθον

Θεόν και δοτήρα της ελευθερίας Κύριον εκφράση δε βαθυτάτην ευγνωμοσύνην προς τον αγρύπνωσ συμπαριστάμενον ελεύθερον αδελφόν Ελληνικόν λαόν και τους άρχοντας αυτού κατ' εξοχήν δε προς την Α.Μ. τον Βασιλέα ημών Παύλον, τον Μ. Αρχιεπίσκοπον Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Σπυρίδωνα και τον προσωπικώς χειριζόμενον το Κυπριακόν Στρατάρχην Παπάγον.

Την θερμήν ευγνωμοσύνην της η Κύπρος εκφράζει και προς την ελληνικήν αντιπροσωπείαν ιδία δε προς τον ηγηθέντα αυτής και επιδεξίως διευθύνοντα την μάχην κ. Αλέξην Κύρου και προς την Υμετέραν Μακαριότητα και Εθνάρχην αυτής και τον δήμαρχον της πρωτεύουσας κ. Θεμιστοκλήν Δέρβην, τους οποίους μετά χαράς επαναβλέπει και υποδέχεται σήμερον ως προς τα λοιπά μέλη της Κυπριακής αποστολής, οίτινες αόκνως πάντες εμοχθήσατε και ευστόχως ενεργήσατε υπέρ ευοδώσεως του απελευθερωτικού ημών αγώνος.

Την ευγνωμοσύνη αυτής διαδηλοί ακόμη η νήσος και προς πάσας εκείνας τας φιλελευθέρως χώρας, των οποίων ο τύπος υιοθέτησε το ζήτημα μας και οι αντιπρόσωποι διερμηνεύοντες πιστώσ το πρυτανεύον εν αυτοίς πνεύμα, ήγειραν φωνήν τιμίαν εν τω ΟΗΕ και υπερημύνησαν σθεναρώς του δικαιώματος της υποδούλου Κύπρου και διευθετήση κατ' ιδίαν θέλησιν τα του πολιτικού αυτής μέλλοντος.

Ο ελληνισμός της Κύπρου δεν θα προδώση την ιστορίαν και τας εθνικάς του παραδόσεις.

Απτόητος και με την ελληνικήν ευψυχίαν θα συνεχίση τον αδιάλλακτον ενωτικόν αγώνα, υπό το μοναδικόν και αναλλοίωτον σύνθημα "Ενωσιν και μόνον Ενωσιν μακράν από συντάγματα, μακράν από τας κάλπας".

Την ικανοποίησιν της μοναδικής ταύτης αξιώσεως του θα επιδιώξη ο Κυπριακός λαός ανενδότης, καθοδηγούμενος και εκ του μεγαλειώδους αποτελέσματος του δημοψηφίσματος της 15ης Ιανουαρίου 1950 του οποίου την επέτειον λαμπρώς θα πανηγυρίση μετ' ολίγον, διά του δημοψηφίσματος εκείνου ο λαός ηξίωσεν ένωσιν με την Ελλάδα και μόνον Ενωσιν. Υπαναχώρησιν εκ της αξιώσεως

εκείνης ουδέποτε θα σημειώση, τα συντάγματα και αι προσφοραί της ξενοκρατίας αφήνουν εξ ολοκλήρου αδιάφορον τον Κυπριακόν λαόν, ο οποίος αξιών την εθνικήν του αποκατάστασιν άνευ όρων, ουδέποτε θ' αποδεχθή σύνταγμα οιασδήποτε μορφής και δι' οιασδήποτε χρονικήν περίοδον, την ελευθερίαν του αξιοί πλήρη και ανόθευτον και ούτε στρατιωτικής βάσεις ούτε άλλα οιαδήποτε ανταλλάγματα έχει να προσφέρη προς οιοδήποτε για την ανάκτησιν της.

Με ακλόνητον, λοιπόν την πίστιν εις τον Θεόν και το δίκαιον του και με το μέτωπον υψηλά, ο αδούλωτος την ψυχή και το φρόνημα λαός της ελληνικής Κύπρου θα συνεχίση τον υπέρ ανακλήσεως της ελευθερίας του αγώνα, συμπαραστάτας έχων την βοήθειαν του ελευθερωτού σωτήρος της ανθρωπότητος κυρίου και τα εκατομμύρια των απανταχού Ελλήνων αδελφών του. Θα συνεχίση εντονώτερον τον ενωτικόν αγώνα υπό την ηγεσίαν των δύο συμβόλων του Εθνους: Του Βασιλέως ημών Παύλου και του στρατάρχου Παπάγου.

Του Στρατάχου, όστις διά τηλεγραφήματος επανεικέτισε προ τριών εβδομάδων προς τον Κυπριακόν λαόν ότι "ο ιερός αγών περί Κύπρου θα συνεχισθή μέχρι της δικαιώσεως των "προ εβδομάδος δε επαναβεβαίωσε εις την Κυπριακήν αντιπροσωπείαν ότι η "Ελληνική Κυβέρνησις μετά πίστεως και σθένους θα συνενίση τον αγώνα προς αυτοδιάθεσιν της Κύπρου και θα επαναφέρη το ζήτημα εις την προσεχή Γενικήν Συνέλευσιν των Ηνωμένων Εθνών.

Και του ενσαρκωτού της θελήσεως σύμπαντος του Εθνους Βασιλέως, όστις με όλον το εκ της υψηλής θέσεως του κύρος και την αυτήν ημέραν 20η Δεκεμβρίου, καθ' ην ο Στρατάρχης απέστειλλε προς την Κύπρον το εμπυχωτικόν τηλεγράφημα του, διεκήρυξε και τα βαρυσήμαντα ταύτα διά διαγγέλματος του από ραδιοφώνου επί του Κυπριακού: "Εφ' όσον οι κύπριοι διακηρύττουσιν την αδάμαστον θέλησιν των να αποκτήσουν το δικαίωμα να αποφασίσουν περί της τύχης των, δεν θα υπάρξη δύναμις επί της τύχης των,

δεν θα υπάρξει δύναμις επί της γης ικανή να αναχαιτίσει την μόνη φυσική εξέλιξιν, την σύμφωνον με τον πόθον και την επιθυμίαν όλων των Ελλήνων εντός και εκτός της χώρας μας"

Στώμεν, λοιπόν, καλώς, Έλληνες αδελφοί.

Μακαριώτατε Εθνάρχα και έντιμε κύριε δήμαρχε της Πρωτεύουσας.

Καλώς ήλθετε κομισταί του θερμού χαιρετισμού της ελευθέρας Πατρίδος και του μηνύματος ότι επεφάνη εις τον ορίζοντα η ημέρα της ελευθερίας της ελληνικής Κύπρου ήτις ευγνωμονούσα υποδέχεται ημάς με την διάτορον κραυγήν: " Ζήτω η Ένωσις".

Ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος ήταν και πάλι ενθουσιώδης, ίσως περισσότερο από άλλοτε, γιατί τώρα πλησίασε μια άλλη στιγμή στην πορεία του αγώνα, η έναρξη του ένοπλου αγώνα.

Γι' αυτό στην ομιλία του κάλεσε τον Κυπριακό λαό και ιδιαίτερα τους νέους να συνεχίσουν και προειδοποίησε ότι ο αγώνας της Κύπρου θα είναι συνεχής και έντονος μέχρι το τέλος χωρίς συνθηκολόγηση και συνεργασία με τον κατακτητή.

Είπε ο Μακάριος:

"Πανιερώτατοι εν Κυρίω αδελφοί,

Κύριοι εθναρχικοί Σύμβουλοι,

Κυπριακέ ελληνικέ λαέ,

Μετά συγκινήσεως βαθυτάτης ατενίζομεν την πατριον γην, μετά τρίμηνον εις την ξένην επί εθνική αποστολή απουσίαν, μεγάλην δε αισθανόμεθα χαράν ευρισκόμενοι και πάλιν εν τω μέσω του Κυπριακού λαού, προς τον οποίον απευθύνομεν τον εγκάρδιον χαιρετισμόν μας.

Ευχριστούμεν θερμότατα τον αγαπητόν αδελφόν Άγιον Κυρηναίαν διά την προς ημάς εκ μέρους του Κυπριακού λαού προσφώνησιν του, ως και πάντας υμάς δις την τόσον θερμήν υποδοχήν, την οποίαν μας επεφυλάξατε. Η υποδοχή αυτή με τας τόσας εκδηλώσεις, ουδέν άλλο σημαίνει ειμή την εκδήλωσιν και διαδήλωσιν της εμμονής και πίστεως σας εις τον αγώνα υπέρ της ελευθερίας.

Υπέρ της κυπριακής ελευθερίας εδώσαμεν προ

ολίγου μάχην εις τα Ηνωμένα Έθνη. Ολοι οι Έλληνες ελεύθεροι και δούλοι, ανεμόμεν ως αποτέλεσμα της μάχης την νίκην του δικαίου κατά της αδικίας. Την νίκην των ιδεωδών και των αρχών, χάριν των οποίων εχύθησαν κρουνοί ανθρώπινων αιτημάτων, του ιδεώδους της ελευθερίας και της αρχής της αυτοδιαθέσεως, δυστυχώς όμως καιροσκοπική διπλωματία, κακώς νοουμένη πολιτική σκοπιμότης κατίσχυσον, έστω και προσωρινώς των δυνάμεων του αγαθού, ώστε να μη ληφθή απόφασις επί του ζητήματος μας. Δεν αποκρύπτομεν ότι εδοκιμάσαμεν πικρίαν παρακολουθήσαντες εκ του σύνεγγυς της διεθνούς σκηνης εκπροσώπους κρατών, τα οποία εμφανίζονται ως στυλοβάται των Ηνωμένων Εθνών και διαπρύσιοι κήρυκες των αρχών της παγκοσμίου ελευθερίας και αυτοδιαθέσεως των λαών, να ενδύωνται τον μανδύαν υποκριτικού ηθοποιού διά να παίξουν ρόλον επονείδιστον εις το Κυπριακόν δράμα.

Δεν ανεμόμεν βεβαίως ότι το ζήτημά μας θα ελύετο αυτομάτως με μιαν ευνοϊκήν υπέρ την οποίαν ίσως δεν θα συνεμορφούτο, η κυρίαρχος δύναμις. Ανεμόμεν όμως από τα Ηνωμένα Έθνη να λάβωμεν ένα περί πλέον ηθικόν όπλον διεξαγωγής του αγώνος μας. Δεν ελάβομεν επί του παρόντος αυτό το όπλον, έχομεν όμως εις την διάθεσιν μας όπλα ανεξάρτητα διά να συνεχίσωμεν τον αγώνα μας. Και ανεξάντλητα είναι το θάρρος και το σθένος και η δύναμις της ελληνικής ψυχής μας, δεν ηττήθημεν εις την μάχην της Κύπρου την οποίαν εδώσαμεν. Και δεν ηττήθημεν, διότι η μάχη δεν ετελείωσεν αλλά συνεχίζεται. Πάντως και από τα Ηνωμένα Έθνη αποκομίσασαμεν ως θετικόν κέρδος το ότι το κυπριακόν ζήτημα προεβλήθη διεθνώς, έγινε γνωστόν εις ολόκληρον τον κόσμον και προσελκύει πράγματι σήμερον διεθνές ενδιαφέρον. Δεν ελήφθη επ' αυτού απόφασις, δεν έκλεισε όμως το ζήτημα και αι θύραι του ΟΗΕ παραμένουν ανοικταί, ώστε τούτο προσεχώς να ανακινηθή και παλιν.

Εις το σημείον τούτο επιθυμούμεν να εξάρωμεν την δραστηριότητα την οποίαν ανέπτυξε καθ' όλα τα

στάδια της εθνικής μας υποθέσεως η ελληνική Κυβέρνησις και να υπογραμμίσωμεν τον επιδέξιον τρόπον, με τον οποίον εχειρίσθη το όλον ζήτημα η ελληνική παρά τω ΟΗΕ Αντιπροσωπεία και ιδιαιτέρως ο επικεφαλής αυτής κ. Αλέξης Κύρου. Εχομεν επίσης να αναγγείλωμεν εις τον Κυπριακόν λαόν, ότι κατά τας εις Αθήνας συνομιλίαις μας είχομεν την διαβεβαίωσιν παρά της Ελληνικής Κυβερνήσεως ότι θα ανακινήση και πάλιν το ζήτημα μας κατά την προσεχή σύνοδον των Ηνωμένων Εθνών και θα είναι συμπαραστάτις εις τον αγώνα μας μέχρι της νίκης. Και είμεθα βέβαιοι περί της νίκης. Η ελευθερία μιας χώρας δεν χάνεται εφόσον υψηλόν και ακμαίον το αίτημα τούτο της ελευθερίας εμφωλεύει εις τας καρδίας των κατοίκων της, χαλκεύον ευτόλμους και ευθαρσείς συνειδήσεις, το θάρρος και η παρρησία της ευθαρσούς διεκδικήσεως της ελευθερίας ουδέποτε ευτυχώς απέλιπε τον κυπριακόν λαόν. Υπήρξεν ανέκαθεν το κύριον γνώρισμα του εθνικού του βίου και το κύριον στοιχείον των εθνικών του εκδηλώσεων.

Ομολογούμεν ότι ουδέποτε ανησυχήσαμεν από της πλευράς αυτής. Εις επιβεβαίωσιν δε της πίστεως μας αυτής προς τον Κυπριακόν λαόν έφθασεν εις την ακοήν μας η τελευταία μεγαλειώδης εκδήλωσις του λαού μας και ιδιαιτέρως της ευέλπιδος Κυπριακής νεολαίας της οποίας τα πατριωτικά αισθήματα εις μάτην απειράθη να καταπνίξη διά της προκλήσεως του εκφοβισμού και αυτών ακόμη των όπλων ο ξένος Κυρίαρχος.

Από του ιερού αυτού βήματος εκφράζομεν θερμά συγχαρητήρια διά το υψηλόν δημόσιον πνεύμα, το οποίον πάντες επεδείξατε και καταδικάζομεν την ένοπλον βίαν διά της οποίας αι αρχαί της νήσου μας έβαψαν διά του αίτήματος μίαν ειρηνικήν εκδήλωσιν διαμαρτυρίας κατά μιας αποφάσεως των Ηνωμένων Εθνών, μη ικανοποιούσης το δίκαιον αίτημα ενός καταπιεζομένου λαού.

Ελληνες Κύπριοι,

Υψηλά τας σημαίας. Ο αγών συνεχίζεται. Καλούμεθα πάντες να επανδρώσωμεν τας αγωνιστικάς

μας επάλλξεις. Ουδείς ας ορρωδήση. Η ηρωϊκή παράδοσις της φυλής μας υπαγορεύει την στιγμήν αυτήν το ύψιστον καθήκον. Πιστοί μέχρι τέλους εις την ιεράν μας υπόθεσιν. Πιστοί έως θανάτου.

Προς ημάς προσβλέπουν μετ' ανυπομονησίας τα τέκνα μας, προς ημάς προσβλέπουν ο πατέρας και οι πάπποι μας, έτοιμοι να καταλογίσουν τας ευθύνας. Η ιστορία είναι αδέκαστος κριτής. Ας φανώμεν αντάξιοι της προγονικής μας κληρονομιάς και ας μη σπιλώσωμεν το όνομα εκείνων, οι οποίοι διά συνεχών αγώνων και θυσιών **30** αιώνων, διεμόρφωσαν τα ευγενέστερα ιδανικά και τα υψυλότερα ιδεώδη της ανθρωπότητας.

Ο αγώνας μας θα είναι συνεχής, έντονος και μέχρι τέλους. Δεν θα συνθηκολογήσωμεν με τον Κυρίαρχον. Δεν θα συνεργασθώμεν εν ουδεμιά περιπτώσει μετ' αυτού. Θα συνεχίσωμεν τον αγώνα μας αδιάλλακτον μέχρι τέλους, απορρίπτοντες το συνταγματικόν δέλεαρ, και εις εν μόνον αποβλέποντες την εξασφάλισιν της αυτοδιαθέσεως και την διά της ασκήσεως ταύτης εξασφάλισιν της ελευθερίας.

Εις τον συνεφώδη Κυπριακόν ορίζοντα διαφαίνεται η ακτινοβολία της υποφωσκούσης αυγής. Ας εντεινώμεν τον αγώνα διά να επιταχύνωμεν την έλευσιν του φωτός της ελευθερίας. Μετά θάρρους ας δικδικήσωμεν το αναφαίρετον διά πάντας ανθρώπινον δικαίωμα της ελευθερίας, το δικαίωμα τούτο ουδείς δύναται να αρνήται, εις ημάς μέχρι τέλους, εφ' όσον είμεθα διατεθειμένοι μετά θάρρους και αποφασιστικότητας και εν ανάγκη μετά θυσιών ακόμη και να το διεκδικήσωμεν.

Ζήτω η ελευθερία, ζήτω η ένωσις".

Στις **16** του Γεννάρη ο Μακάριος έγινε ακόμα πιο σαφής και προειδοποιητικός έναντι των Αγγλων και κάλεσε τους κυπρίους να συνεχίσουν τον αγώνα μέχρι να αποκτήσουν την ελευθερίαν και να πραγματοποιηθεί η ένωση.

Είπε ο Μακάριος που μιλούσε σε γιορτασμό για την επέειο του ενωτικού δημοψηφίσματος:

"Έλληνες κύπριοι,

ας κρατήσωμεν σταθερώς την αγωνιστικήν μας έπαλξιν εις το κοινόν στρατόπεδον της ελευθερίας. Κανείς ας μη λιποψυχήση και κανείς ας μη γίνη ρίψασπις. Κανείς εξ ημών ακόμη ας μη παρασυρθή από μικρότητας, ταπεινούς υπολογισμούς και ευτελή ελατήρια. Ας εντεινόμεν περί την Εθναρχίαν με πίστιν, με συνείδησιν των ιστορικών στιγμής, τας οποίας διερχόμεθα, με αποφασιστικότητα, με σθένος με εγκαρτέρησιν. Ας μη επιτρέψωμεν εις ουδένα να προδώση τα ιδεώδη μας συνεργαζόμενος με τους εχθρούς του εθνικολυ μας αγώνος. Καθιστώμεν εκ νέου σαφές ότι θα απορρίψωμεν το σύνταγμα και πάντα μετά της Κυβερνήσεως συνεργασίαν και θα θεωρήσωμεν ως εχθρούς της εθνικής μας υποθέσεως εκείνους οίτινες ενδεχομένως θα ενδώσουν εις την Κυβερνητικήν συταγματικήν πίεσιν. Θα στιγματίσωμεν ως προδότης τους τοιούτους και δεν θα δυνηθώμεν να αποτρέψωμεν από αυτούς το όνειδος και την λαϊκήν οργήν.

Οι φιλελεύθεροι άνθρωποι όλου του κόσμου μετά συμπαθείας παρακολουθούν την εξέλιξιν του ζητήματος μας, και εις αυτήν ακόμη την Μ. Βρετανίαν, ως διεπιστώσαμεν κατά την τελευταίαν εκεί παραμονήν μας, μεγάλη μερίς του αγγλικού λαού και του αγγλικού τύπου διαπνεομένη από φιλελεύθερα αισθήματα, ανταποκρίνεται συμπαθώς προς το δίκαιον αίτημα της ελευθερίας μας και έρχεται εις αντίθεσιν με την πολιτικήν της αγγλικής Κυβερνήσεως έναντι του Κυπριακού. Διά τούτο επαναλαμβάνομεν και εναύθα ότι διαχωρίζομεν τον αγγλικόν λαόν από την πολιτικήν της κυβερνήσεως του.

Οσον δε από ημάς εξαρτάται, θα εντεινόμεν ακόμη περισσότερον τας προσπάθειάς μας προς καλυτέραν οργάνωσιν των εθνικών δυνάμεων της Νήσου. Θα καλέσωμεν προσεχώς την Εθνοσυνέλευσιν διά να συσκεφθώμεν και αποφασίσωμεν περί των μέτρων εκείνων, τα οποία θεωρούμεν σκόπιμα διά την περαιτέρω προώθησιν και περιφρούρησιν του αγώνος.

Ελληνες και Ελληνίδες,

από του ιερού τούτου βήματος απευθύνοντες τον λόγον προς υμάς, γνωρίζομεν ότι εκφράζομεν δι' αυτού

τας ιδικάς σας απόψεις, τα ιδικά σας αισθήματα, τας ιδικάς σας επιθυμίας και σκέψεις. Γνωρίζομεν ότι τίποτε δεν προσθέτομεν περισσότερο από όσα η πατριωτική σας καρδιά αισθάνεται και το υψηλόν σας πνεύμα συλλαμβάνει, διότι ο αγών είναι κοινός. Κοινός μέχρι σήμερον. Κοινός μέχρι του νικηφόρου τέρματος.

Διά τούτο περαίνοντες δεν θα προσθέσωμεν τίποτε περισσότερο, παρά μόνον τούτο: Καταστήσατε εις πάντας σαφές ότι αδάμαστος είναι η θέλησις και αμετάκλητος η απόφασις να απαλλαγώμεν του ξένου καθεστώτος και ότι εν μόνον επιθυμούμεν δι' εν μόνον ζώμεν και κινούμεθα και υπάρχομεν: Την ελευθερίαν και την ένωσιν με την Ελλάδα.

Ο Μακάριος είχε τους λόγους του να προειδοποιεί την Αγγλίαν ότι ο αγώνας θα συνεχιζόταν πιο έντονος. Δεν ανέφερε φυσικά ότι ο αγώνας θα συνεχιζόταν με ένοπλα μέσα αλλά οι προετοιμασίες βρίσκονταν σε πολύ καλό δρόμο και τα πρώτα όπλα για την επαναστατική οργάνωση ετοιμάζονταν να αποσταλούν στην Κύπρο από την Αθήνα ενώ στην Κύπρο βρισκόταν ο αρχηγός της οργάνωσης που είχε σχηματίσει τους πρώτους ένοπλους επαναστατικούς πυρήνες με τη νεολαία στην πρώτη γραμμή.